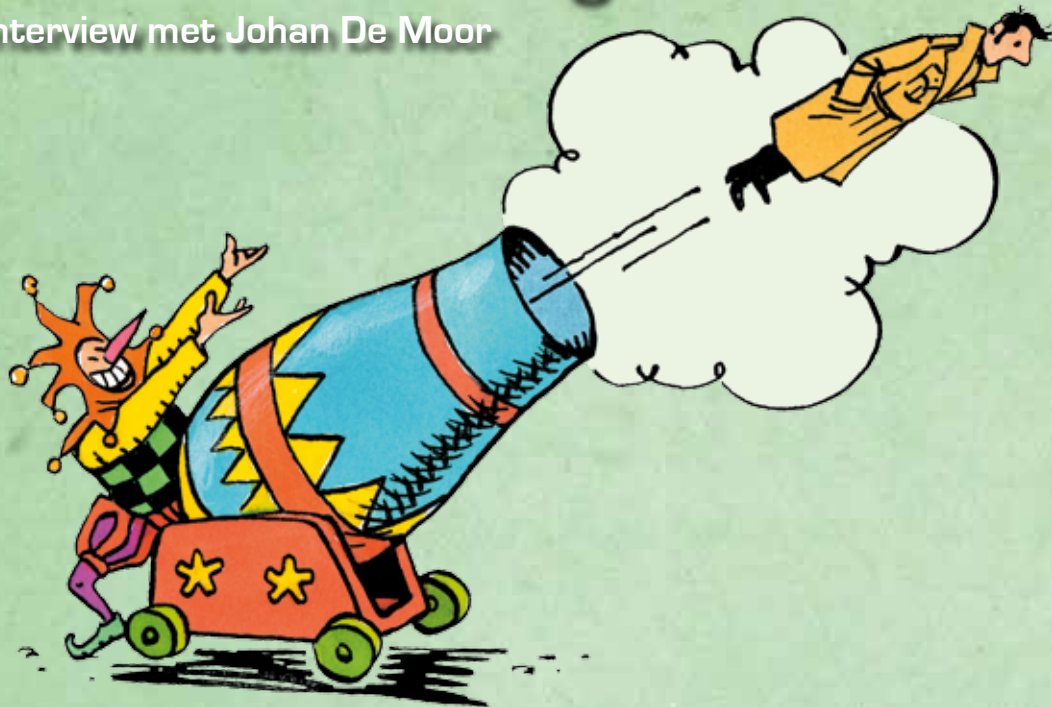

“Die dikke trechter in mijn hoofd moest leeg”

Een interview met Johan De Moor

© ÉDITIONS DU LOMBARD (DARGAUD-LOMBARD S.A.)
2014, by De Moor & Dal

Verkild hart, een boek over een veertiger die angst voor de dood heeft en dat toch boordevol humor zit, *il faut le faire!* Scenarist Gilles Dal en stripauteur Johan De Moor zorgden voor deze *tour de force*. De Moor vertelt hoe ze tot die aanstekelijke en intrigerende mix kwamen.

Johan, jijzelf bent een stripcoryfee met stripreeksen als *Kobe de Koe* en *Kasper* en een Bronzen Adhemar op de schouw, maar de Waalse auteur, journalist en humorist Gilles Dal is relatief nieuw in de stripwereld. Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

Johan De Moor: Van 2008 tot 2011 zaten we samen in de ploeg mensen die het legendarische humoristische radio-programma *Le jeu des dictionnaires* op rtbf maakte (*nvdr: waar ook cartoonisten Philippe Geluck en Pierre Krol en stripauteurs Frédéric Jannin en Serge Honorez aan meegewerkt hebben*). Radio maken is plezant, inspelen op de actualiteit, woordspelletjes, eigenlijk gesproken cartoons, met een kwalitatief oog voor goede dingen. Daar heb ik Gilles leren kennen en zijn finesse en humor zeer geapprecieerd.

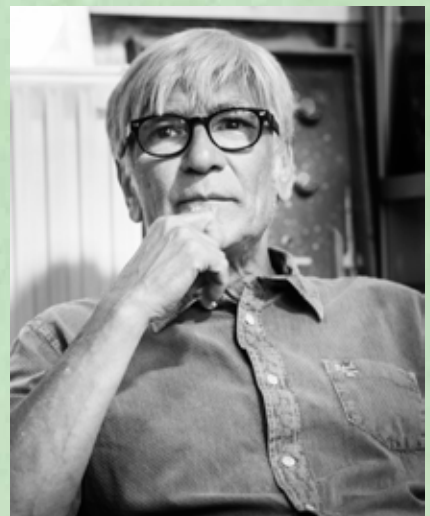
En van wie kwam die thematiek van de dood?

Ik wou altijd al iets over de dood

maken. Ik zag die tekeningen van de Vlaamse auteur Felix Timmermans van ‘Pietje De Dood’ en las zijn korte verhalen over de dood. Maar die vond ik te summier. Daarna las ik de Waalse auteur Michel de Ghelderode en dat vond ik dan weer te zwaar, te teatraal. Daarom vroeg ik Gilles om een tekst rond de dood. Wat later kwam hij af met een geschreven tekst van 40 pagina’s, een soort kladversie. Het hoofdpersonage was een veertiger en dus een andere generatie dan ik zelf ben (*nvdr: Johan De Moor is van 1953*). Die andere kijk van het personage, dat echt wel van de 21e eeuw is, vond ik aantrekkelijk, cool.

De stijl is vintage Johan De Moor, wat absurd, wat losgeslagen.

Qua stijl kon ik me laten gaan. Tegelijkertijd lette ik meer dan vroeger op de dosering. Deed ik het wat zuinigjes aan in het begin, dan kwam het harder aan op het laatst. Het ritme is anders dan bijvoorbeeld bij *Kobe de Koe*. Ik heb veel

© Le Lombard / Sander DE WILDE

platen getekend zonder tekst en dat was ook al nieuw voor mij.

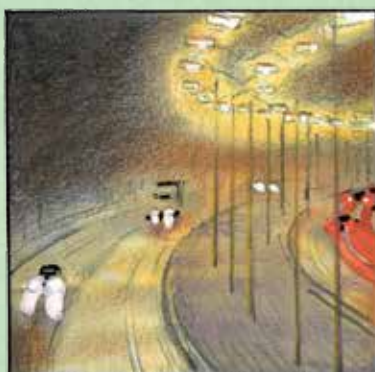
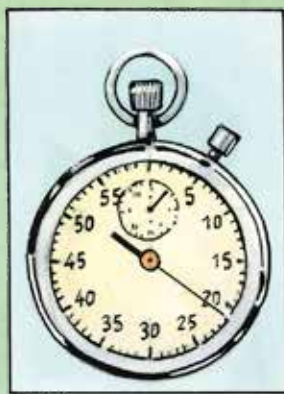
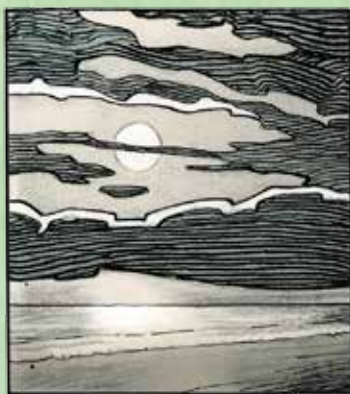
Gaf Gilles Dal ook richtlijnen wat de decoupage van de bladzijden betreft?

Hij schreef wel een scenario uit met opeenvolging van de tekeningen in vakjes. Maar bijvoorbeeld de tocht naar Oostende, het *land's end* van België, met daarin Ensor verwerkt, dat kwam van mij. Ik situeer graag de decors in mijn eigen omgeving. Ook die initiatieis heb ik zelf gedaan, om te zien of alles klopt en om dat ritme erin te brengen. Voor de keuze van de omgeving waarin

Wil je meer lezen? Surf dan naar www.ballonmedia.com/VerkildHart

Tik-Tak Tik-Tak Tik-Tak Tik-Tak Tik-Tak Tik-Tak Tik-Tak

© ÉDITIONS DU LOMBARD (DARGAUD-LOMBARD S.A.)
2014, by De Moor & Dal

het hoofdpersonage zich beweegt, liet hij mij de vrijheid, met verwijzingen naar zaken die we allebei kenden, natuurlijk. Maar het blijft zijn personage, zijn visie op de wereld. En dat zorgde voor een groot comfort bij mij. Ik hoefde niet te veel na te denken over het inhoudelijke, dat deel van het werk was al gedaan (*lacht*).

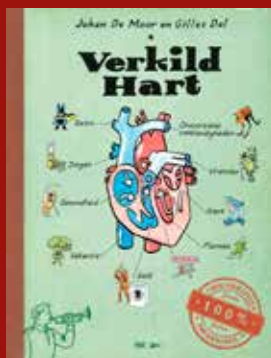
Het boek zit vol verwijzingen en knipogen naar de (kunst)geschiedenis, van Harold Lloyd die aan een wijzerplaat hangt tot Keith Haring en David Bowie. Borrelde dat spontaan bij je op?

Ook Ensor speelt natuurlijk een belangrijke rol. De dikke trechter in mijn hoofd met alles wat ik ken, liefheb, be-

wonder, die grafische taal waar ik zo van hou, die trechter moest leeggemaakt worden. Al die verwijzingen, wat een plezier om ze te tekenen! Dat gebeurde allemaal eigenlijk automatisch omdat het een psychologische fabel is, kon ik me dat veroorloven, kon ik het personage in een imaginaire omgeving plaatsen. Ik ben zwaar onder de indruk van alles wat zich in de kunst beweegt of bewogen heeft en wil dat niet verstoppen.

Ik las dat Gilles en jij aan een nieuw gezamenlijk project werken?

Na 'thanatos', de dood, is het de beurt aan 'eros', de liefde. De werktitel in het Frans is *La vie à deux* en het gaat over koppels. Koppels die uit elkaar gaan en waarvan de levens in elkaar storten, maar die zich zes maanden later afvragen: hoe is het mogelijk dat ik me zo rot gevoeld heb door zo'n stomme vent of zo'n domme vrouw? De basis is dat alles absurd is, behalve de liefde, omdat je denkt dat je de liefde kan controleren. ■

VERKILD HART

De Moor, Dal
Graphic novel
€ 19,95, 64 pagina's
ISBN 9789462103160
Verschijnt: 2 september
Hardcover, Bllouan

Een man drinkt zijn kop koffie en denkt na. Zijn relatie met zijn vrouw zit op de automatische piloot, er is een afstand tussen de leefwereld van zijn dochters en die van hemzelf en de invulling van zijn job is inwisselbaar. En hij denkt aan de dood. En aan het verleden. Niet alleen aan zijn eigen verleden, ook dat van de wereld. Ondertussen tikt de tijd door. Steeds verder. Ongenadig. *Verkild hart* is een adembenemend mooi boek van tekenaar Johan De Moor en scenarist Gilles Dal, vol verwijzingen en knipogen. Een boek waarin zich bij elke lezing nog meer laat ontdekken.

© ÉDITIONS DU LOMBARD (DARGAUD-LOMBARD S.A.)
2014, by De Moor & Dal